

Отъ сдѣлките, които коммисонеринтъ сключва съ трети лица, само за него се пораждатъ права и само той става задълженъ; между довѣрителя и трети лица не произлизатъ права и задължения.

Ако сдѣлката, по изричното желание на довѣрителя, се сключва въ името на послѣдния, то тя не се счита за коммисионна, а за извършена по обикновенно пълномощие.

Чл. 359. Коммисонеринтъ е длъженъ да изпълни сдѣлката съ грижата на добъръ търговецъ и съгласно прѣдмета на порѣчката; длъженъ е така също споредъ нуждата да увѣдомява довѣрителя, а особено незабавно да го извѣсти за изпълнението на порѣчката; най-послѣ длъженъ е да даде смѣтка на довѣрителя за сдѣлката и да изпълни спрѣмо него онова, което той, на основание сдѣлката, може да поиска.

Ако коммисонеринтъ не постѣпва съгласно порѣчката, довѣрителтъ не е длъженъ да признае сдѣлката за сключена за негова смѣтка и въ всѣки случай може да иска обезщетение.

Чл. 360. Коммисонеринтъ, който продава по-долѣ отъ обозначената въ порѣчката цѣна, е длъженъ да заплати на довѣрителя разликата въ цѣната, освѣнъ ако удостовери, че продажбата не е могла да се извърши по обозначената въ порѣчката цѣна и че чрѣзъ извършената продажба е запазилъ довѣрителя отъ загуба.

Ако коммисонеринтъ купи по-скъпо отъ опрѣдѣлената чрѣзъ порѣчката цѣна, довѣрителтъ може да отблъсне сдѣлката, като сключена не за негова смѣтка, освѣнъ ако коммисонеринтъ същеврѣменно съ извѣстието за покупката изяви готовността да заплати разликата.